

- tytułem subsydiarnym, w razie nieprzekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, uwzględnienie żądań skarżącej przedstawionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Błędne domniemania prawne, błędne uzasadnienie, błędne zastosowanie rozpatrywanego przepisu prawa, brak postępowania dowodowego (art. 30 akapit piąty, AT. 249 i 254 WE w związku z art. 6 Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 28 listopada 2008 r. — Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie/Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-522/08)

(2009/C 69/32)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telekomunikacja Polska S.A. w Warszawie

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe zezwala Państwom Członkowskim na wprowadzenie zakazu adresowanego do wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi telekomunikacyjne, uzależniania zawarcia umowy o świadczenie usług od zakupu innej usługi (sprzedaż łączona), w szczególności, czy tego rodzaju środek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Dyrektyw pakietu telekomunikacyjnego (dyrektywa nr 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń⁽¹⁾); dyrektywa nr 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej⁽²⁾); dyrektywa nr 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽³⁾ oraz dyrektywa nr 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników⁽⁴⁾)?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy w świetle prawa wspólnotowego krajowy organ regulacyjny jest właściwy do kontroli przestrzegania zakazu określonego w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7—20; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 323—336.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 21—32; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 337—348.

⁽³⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33—50; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 349—366.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51—77; Polskie wydanie specjalne Rozdział 13 Tom 29 P. 367—393.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 4 grudnia 2008 r. — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG przeciwko „Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

(Sprawa C-540/08)

(2009/C 69/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Strona pozwana: „Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (¹) lub inne przepisy tej dyrektywy stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym zapowiadanie, oferowanie lub przyznawanie nieodpłatnych dodatków do druków periodycznych, jak również zapowiadanie nieodpłatnych dodatków do innych towarów lub usług, z zastrzeżeniem wymienionych enumeratywnie wyjątków, jest niedozwolone bez konieczności sprawdzania w indywidualnym przypadku wprowadzającego w błąd, agresywnego lub w inny sposób nieuczciwego charakteru praktyki handlowej, również wtedy gdy uregulowanie to służy nie tylko ochronie konsumentów, lecz także innym celom, które nie są objęte przedmiotowym zakresem zastosowania tej dyrektywy, przykładowo utrzymaniu pluralizmu mediów lub ochronie słabszych konkurentów?

2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1:

Czy umożliwienie udziału w grze związane z zakupem gazety stanowi nieuczciwą praktykę w rozumieniu art. 5 ust. 2 dyrektywy z samego tego powodu, że przynajmniej dla części zainteresowanego kręgu odbiorców ta możliwość udziału stanowi wprawdzie nie jedyny, ale decydujący powód zakupu gazety?

(¹) Dz.U. L 149, s. 22.

2. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 15 ust. 4 dyrektywy 92/12/EWG należy interpretować w ten sposób, że wykazanie, iż odbiorca przyjął towary objęte podatkiem akcyzowym, może nastąpić w inny sposób niż na podstawie dokumentu towarzyszącego wymienionego w art. 18 dyrektywy 92/12/EWG?

(¹) Dz.U. L 76, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 11 grudnia 2008 r. — British American Tobacco (Germany) GmbH przeciwko Hauptzollamt Schweinfurt

(Sprawa C-550/08)

(2009/C 69/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht München.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: British American Tobacco (Germany) GmbH.

Strona pozwana: Hauptzollamt Schweinfurt.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 5 ust. 2 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (¹) należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do objętych podatkiem akcyzowym towarów niewspólnotowych podlegających procedurze uszlachetnienia czynnego, o której mowa w art. 84 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Kodeksu Celnego — zwanego dalej „KC”), podatek akcyzowy uznaje się za zawieszony również wtedy, gdy są one produkowane z towarów nieobjętych podatkiem akcyzowym w ramach procedury uszlachetnienia czynnego dopiero po ich przywozie, w związku z czym stosownie do motywu piętnastego dyrektywy 92/12/EWG w przypadku ich transportu nie ma potrzeby stosowania dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 dyrektywy 92/12/EWG?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 15 października 2008 r. w sprawie T-405/05 Powerserv Personalservice GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 16 grudnia 2008 r. przez Powerserv Personalservice GmbH, dawna Manpower Personalservice GmbH

(Sprawa C-553/08 P)

(2009/C 69/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Powerserv Personalservice GmbH, dawna Manpower Personalservice GmbH (przedstawiciel: adwokat B. Kuchar)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie przez Trybunał zaskarżonego orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 2008 r. w sprawie T-405/05 i unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego 76059 w odniesieniu do wszystkich towarów i usług;
- uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 października 2008 r. w sprawie T-405/05 w zakresie dotyczącym braku dowiedzenia, że wspólnotowy znak towarowy 76059 ma wymagane minimum charakter odróżniający, oraz przekazanie postępowania;
- w każdym razie zobowiązanie przez Trybunał OHIM i właściciela wspólnotowego znaku towarowego do pokrycia kosztów własnych oraz zwrotu kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu przed izbą odwoławczą OHIM, Sądem Pierwszej Instancji oraz samym Trybunałem.